

i mange tilfælde først sker under behandlingen i Flygtningenævnet, når der kommer en advokat ind. Og i de tilfælde bliver det nærmest præsenteret, som om ansøgerens asylmotiv er tvivlsomt, da oplysningerne ikke med det samme blev præsenteret for Udlændingestyrelsen.

Jeg vil godt prøve at give et lille eksempel på, hvad vi kan tale om. Vi kan f.eks. tale om en person, der kommer fra et land, hvor vedkommende har været medlem af en revolutionær undergrundsgruppe. Det er det, vedkommende hele tiden lægger vægt på som det vægtigste, og det er det, der bliver offentliggjort hele tiden, det er problemet: medlem af denne her revolutionære undergrundsgruppe. Det tillægger man ikke i sig selv at være noget asylmotiv.

Først da sagen kommer videre, og der kommer en advokat ind, som får spurgt, hvad arbejdet var i denne gruppe, og det kommer frem, at arbejdet i denne gruppe var at infiltrere regeringsorganer, og at der rent faktisk i forbindelse med det var udstedt en arrestordre, først på det tidspunkt kommer den slags ting frem.

Det er det, vi ser gang på gang, og vi oplever jo gang på gang, at der så bliver sået tvivl om troværdigheden. Så spørger man: Hvorfor er de oplysninger ikke kommet frem fra første færd? Hvorfor kommer de først nu? Det bliver så et troværdighedsspørgsmål, og vi ser, at der med formuleringen, »at man ikke kan lægge asylansøgerens forklaring til grund«, er tvivl om troværdigheden. Man kan bare gå ind og læse afgørelserne, så kan man konstatere, at det, jeg siger her, er korrekt.

I nogle situationer kan man selvfølgelig hævde, at ansøgeren pynter på historien for at fremme sin sag, og det er utvivlsomt rigtigt. Altså det er jo utvivlsomt rigtigt, og det er naturligvis et problem. Men det understreger efter vores opfattelse så meget desto mere vigtigheden af, at der ydes advokatbistand allerede i første instans, fordi en saglig bedømmelse af sagens indhold fra advokatens side kan hjælpe til, at der bliver truffet afgørelse på et mere afklaret grundlag – også i de tilfælde, hvor sagen simpelt hen er for tynd.

Det betyder efter vores opfattelse ikke nødvendigvis, at det her vil føre til, at sagsbehandlingstiderne forlænges. Vi tror faktisk, at der er mulighed for, at de nedbringes.

Det er klart, at i en række af de sager, hvor man må helt igennem til Flygtningenævnet for

at få garanteret asyl, vil der måske allerede kunne garanteres asyl i Udlændingestyrelsen, og dermed vil der blive en radikalt dramatisk nedsat sagsbehandlingstid i de sager. Men heller ikke i de andre sager mener vi nødvendigvis, den behøver at være længere, fordi sagen fra første færd ligger belyst og dermed er til at gå til. Det er så også et svar til hr. Peter Skaarup og andre, som var inde på det spørgsmål.

Den socialdemokratiske ordfører mente, at systemet i dag fuldt ud sikrer asylsøgerens rettigheder. Det synes vi ikke. Vi synes, at der er en lang række afgørelser, som viser, at de ikke sikres, men vi er måske ikke så overraskede over holdningen fra flertallets side.

Vi kan jo konstatere, at det er det samme flertal, som har meget, meget travlt med at lovgive på basis af nogle relativt få, som laver uro rundt omkring på flygtningecentrene, som i det hele taget har meget travlt med at stramme flygtningelovgivningen, og som synes, at det vil være et meget stort problem at kigge nærmere på det her for at sikre asylsøgenes rettigheder.

Det overrasker os ikke frygtelig meget, men det skal ikke forhindre os i at agitere videre for vores forslag.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 126:

Forslag til folketingsbeslutning om reform af proceduren i Flygtningenævnet.

Af Søren Søndergaard (EL) og Frank Aaen (EL). (Fremsat 27/2 2001).

Forslaget sattes til forhandling.